

LIBRIS

We know
books

Ieromonahul Prodromos

SALOMEEA, **lucrătoarea tainică a virtuții**

Traducere din limba greacă de
monahia Magdalena Niculescu

Chilia „Buna Vestire a Maicii Domnului”
Sfânta Mănăstire Simonos Petras
Karyes, Sf. Munte Athos

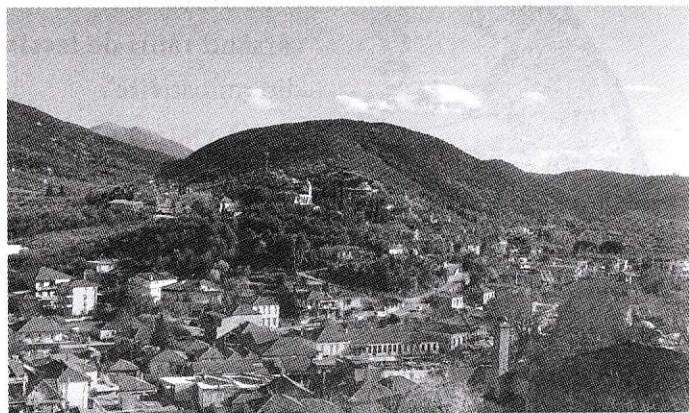
Editura Evanghelismos
București, 2026

la cinul călugăresc, se revarsă întinzându-se și lărgindu-se la plioma Bisericii.

Salomeea avea o simplitate firească și o mare credință. Era împodobită cu o dragoste jertfelnică și cu smerenia lui Hristos. A trăit ca o pasăre a cerului într-o epocă plină de antagonisme puternice, care, paradoxal, se amestecă în chip primejdios: ateismul și materialismul cu fanatismul religios însoțit de proliferarea fără precedent a edițiilor scrierilor patristice.

Astăzi toți le știu pe toate. Cu toate acestea, așa cum spunea și Sfântul Paisie Aghioritul, lipsește plămada duhovnicească trebuincioasă, și pâinea nu crește.

Să luăm aminte așadar la petrecerea duhovnicească a Salomeei și să dobândim folos din ea. Să cugetăm adânc la sensul vieții în anonimat, nevăzute de ochii lumii, și al lucrării duhovnicești „în ascuns” a Salomeei, care reprezintă totodată și pecetea autenticității ei.

Thermo, satul Salomeei

Cuprins

Cuvânt înainte.....	7
Obârșia.....	11
Rădăcini binecuvântate.....	13
Lucrând smerenia sub chipul nebuniei	17
Mângâiere dumnezeiască	20
Slujind cu dragoste	22
Ocrotirea Maicii Domnului	26
Stăruitoare în rugăciune	29
Experiențe dumnezeiești în timpul Sfintei Liturghii	33
Vederi dumnezeiești.....	38
Legătura sfințitoare cu Sfântul Nectarie	42
Ciuperca Sfântului Nectarie	49
Minunea de la Prousos	51
Ocrotirea Sfântului Cosma.....	53
Mesajul Sfântului Ioan Rusul	55
Nevoința ei	57
Harisme cerești	61
Relația cu Mitropolitul Antonie al Siatistei.....	69
Fericitul sfârșit	73
Mărturii.....	77
Epilog	92

descoperirile și prorociile pe care i le împărtășise personal cuvioasa tuturor celor care au cunoscut îndeaproape sfânta ei viață.

Primiți cu bunăvoință și îngăduință această ediție, dragi cititori, iubitori ai virtuții, și rugați-vă pentru cel ce s-a ostenit cu alcătuirea ei.

Starețul Chiliei
„Buna Vestire
a Maicii Domnului”,
Ieromonahul Prodnomos

OBÂRȘIA

Pământul binecuvântat și mult încercat al Akarnaniei, și îndeosebi Thermo, a odrăslit cuvioși și mucenici, luptători și eroi.

Sfințenia acestor locuri se datorează celor șase mănăstiri:

1. Sfânta Mănăstire a Intrării în Biserică a Maicii Domnului din Myrtia;
2. Sfânta Mănăstire Perivleptou din Petrahor;
3. Sfânta Mănăstire a Sfinților Apostoli din Neromana;
4. Sfânta Mănăstire a Cinstului Înaintemergător din Analipsi;
5. Sfânta Mănăstire a Sfintei Paraschevi din Mandra;
6. Sfânta Mănăstire Katafyghiou (a Adăpostului) din Drymonas.

Toate au fost adevărate bastioane în anii grei ai Revoluției și au întărit moralul neamului nostru sub jugul otoman. S-au preschimbat în adăposturi sfinte pentru cei prigoniți și le-au redat curajul și nădejdea akarnanienilor asupriți de cuceritorii turci. Atmosfera duhovnicească creată de monahi

prin viața lor de slujire a întărit dragostea localnicilor pentru tot ce are sfânt neamul nostru elen.

Prin școlile ascunse (care au funcționat în mănăstiri) s-au menținut învățământul și istoria noastră. Au întărit cugetul național și conștiința de neam a fiilor acestor plaiuri. Rolul călăuzitor de neam al Bisericii a fost îndeobște de cea mare însemnătate în lupta noastră.

De altminteri, pe meleagurile acestea sfințite a crescut și s-a format duhovnicește și marele nostru Sfințit Mucenic Cosma Etolianul. El a fost sfântul grecilor înrobiți, cel care le-a redat acestora pe Hristos, dar și patria – Grecia – și a reînviat conștiința lor istovită, insuflând nădejde și credință.

Râvna sa fierbinte și învățăturile simple, dar pline de miez, au renăscut nădejdea pentru multimile înrobite. Același lucru se întâmplă și astăzi, prin cuvintele sale insuflate.

Să avem parte de rugăciunile și ocrotirea lui în zilele grele prin care trec patria și neamul nostru!

RĂDĂCINI BINECUVÂNTATE

În acest loc binecuvântat și sfințit, la Thermo, s-a născut și fericita Salomeea, din părinți cucernici și temători de Dumnezeu: Toma și Aspazia Koutsokosta.

A fost ultimul dintre cei șapte copii cu care i-a dăruit Dumnezeu pe aceștia. Frații ei se numeau Dionisie, Caliróe, Fotie, Gheorghe, Gherasim și Casiana. Mama Salomeei se distingea prin simplitate, bună-cuviință și credință în Dumnezeu. Le-a transmis copiilor ei, cu blândețe, flacăra credinței și a dragostei de aproapele.

Toți sătenii care au cunoscut-o vorbesc cu emoție și respect despre sfințenia Aspaziei. Cei mai apropiați, cum a fost părintele Ioachim, pomenesc și despre stări de har.

Rugăciunea și lacrimile îi erau podoabe de mult preț; cuvintele, puține și așezate. Vorbea doar cele de trebuință și spre folos sufletesc. Fața suptă, delicată și uscățivă trăda o mare nevoie. Lucrarea milosteniei mărturisea dragostea ei pentru aproapele și pentru Dumnezeu.

Împodobită cu virtuți, era respectată de toți. Părerea ei era prețuită de întreaga familie, ca și de săteni.

Copiilor le povestea, cu har, isprăvile duhovnicești ale sfinților, dar și faptele eroice ale braviilor luptători. Acestea, la fel ca însăși pilda sfântă a mamei sale, atrăgeau și mișcau inima tânără a

Salomeei.

Cu înflăcărare tinerească și dor dumnezeiesc, alerga precum cerbul însetat să-și potolească setea la izvoarele dătătoare de viață ale credinței noastre.

O urma cu credincioșie pe sfânta sa mamă, pe care o avea drept pildă în toate. Mergeau împreună la mănăstirile din împrejurimi, unde sufletul ei se răcoarea în adierea dă-

tătoare de viață a atmosferei duhovnicești de acolo.

Se dăruise cu toată ființa sa iubirii lui Dumnezeu și nu lăsa să-i scape niciun prilej de a se folosi duhovnicește. Ascultarea față de mama ei era desăvârșită.

Cu suflet bucuros se ostenea pentru nevoile familiei în zilele grele, de coșmar, ale războiului civil, când facțiunile, dezbinările, patimile și disputele făceau atât de anevoios până și traiul de zi cu zi.

Împreună cu mama și cu sora ei Calirôe, care era o croitoreasă pricepută, torcea lână și împletea haine care să țină de cald familiei lor numeroase, dar și pentru a da milostenie sătenilor nevoiași.

Tatăl, care se distingea prin blândețe, se îndeltnicea cu meșteșugul de șelar.